

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118200259
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4118200259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v spore žalobcu: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., N. V. XX, zastúpený Advokátska kancelária CIMMERMANN s.r.o., so sídlom Zlaté Moravce, Ľ. Podjavorinskej 23, IČO: 50 427 305, proti žalovanému: SALAJ spol. s.r.o., so sídlom Hostie 129, ICO: 36 547 336, zastúpený BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533, o zaplatenie sumy 3.000,- eur s príslušenstvom - uplatnenie nárokov zo zodpovednosti za vady, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 7C/6/2018-698 zo dňa 23. júna 2020, taktô

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Poukázal na obsah žaloby, ktorou sa žalobca po jej doplnení zo dňa 17.09.2018 domáhal, že v prípade, ak podľa výsledku znaleckého dokazovania bude jednať o vady neodstrániteľné s poukazom na ust. § 648 ods. 2 OZ žiadal uložiť žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 3000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 01.07.2016 do zaplatenia, oproti povinnosti žalobcu vrátiť žalovanému drevohlínkové okná typu CLASSIC (jednokrídlové balkónové dvere a jednokrídlové okno, dvojkridlové okno s pevným stĺpikom) nachádzajúce sa v byte žalobcu na adrese N., dodané žalobcovi na základe zmluvy na dodávku drevohlínkových okien typu CLASSIC (jednokrídlové balkónové dvere a jednokrídlové okno, dvojkridlové okno s pevným stĺpikom) uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na základe cenovej ponuky žalovaného zo dňa 27.03.2014 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj nahradiť žalobcovi trovy konania, a ak sa podľa výsledku znaleckého dokazovania bude jednať o vady odstrániteľné žiada podľa § 648 ods. 1 OZ, aby súd uložil žalovanému povinnosť bezplatne odstrániť na drevohlínkových oknách typu CLASSIC (jednokrídlové balkónové dvere a jednokrídlové okno, dvojkridlové okno s pevným stĺpikom) nasledujúce vady: na vnútornej žalúzií na balkónových dverách vodiaci pásik v časti kombinácie okno-balkón vytiahol z uchytenia v hornej časti, uvoľnenie balkónových dverí z horného pántu, poškodenie dreveného rámu v hornej časti, odstránenie rozvrtaného spodného rámu v časti kombinácie okno-balkón, nezaizolovanie spodnej časti balkónových dverí pod spodným rámom balkónových dverí, chybné zarezaný parapet a rozvrtaný spodný rám balkónových dverí, nedoliehajúce balkónové dvere, škára medzi rámom dverí a obvodovým rámom, uvoľnený pásik na vnútornej žalúzii okna, vonkajší hliníkový rám v existujúcom otvore kompletne nekryje drevený rám okna, po obvode chýba osadená paropriepustná a paronepriepustná izolačná páska, parapetný plech je zle zasunutý v ostení okna, nadokenné oplechovanie je krivé, nelícuje s rámom okna, nie je v jednej úrovni a je rozdielnej farby ako farba okenného rámu, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi. Zároveň dodal, že uvedené petity sú vo vzájomnom vzťahu petítni

alternatívnymi. V odôvodnení žaloby poukázal na to, že na základe ponuky vypracovanej žalovaným zo dňa 27.03.2014 si objednal výmenu drevoalínkového okna typu CLASSIC (jednokrídlové balkónové dvere a jednokrídlové okno, dvojkrídlové okno s pevným stĺpikom) v byte na adrese N. mládeže XX, N., v sume 3273,44 eura, ktoré okná po predchádzajúcom zameraní dodal a montoval v 10/2014. Dodané dielo reklamoval reklamáciami zo dňa 2.2.2018, 13.2.2016, 13.2.2017, 16.3.2017 a ďalšími opakovanými reklamáciami. Žalovaný ani jednu z reklamovaných väd neuznal, pričom ho k odstráneniu väd vyzýval opakovanie. Zároveň v žalobe poukázal na skutočnosť, že žalovaný dal vyhotoviť znalecký posudok č. 4/2017 znalcom Ing. Solčanským, podľa ktorého vady vznikli mechanickým poškodením pri manipulácii s krídlom dverí, v dôsledku čoho výrobca nie je za vzniknuté vady zodpovedný. Žalobca so závermi znalca nesúhlasil, preto na základe jeho požiadavky spracoval Technický a skúšobný ústav stavebný, n.o. odborné vyjadrenie zo dňa 06.10.2017. Vzhľadom na rozdielne závery uvedených posudkov, žalobca navrhol, aby súd v konaní ustanovil znalca na posúdenie dôvodnosti a oprávnenosti reklamovaných väd dodaných okien a na posúdenie, či ide o vady odstrániteľné alebo neodstrániteľné.

1.2 Po právnej stránke súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 631, § 632, § 633 ods. 1,2, § 646 ods. 1,2,3, § 648 ods. 1,2, § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 1,8, § 262 ods. 1,2 Obchodného zákonníka. V prvom rade sa súd zaoberal posúdením, či rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/89/2017-166 zo dňa 09.11.2017, právoplatný dňa 11.12.2017 v danej veci zakladá neodstrániteľnú prekážku konania - res iudicata. Predmetom sporu bola žaloba medzi totožnými subjektmi, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1773,30 eura s príslušenstvom na tom skutkom základe, že si u žalovaného objednal výmenu okien v sume 3273,44 eura, pričom dňa 02.02.2016 reklamoval prvýkrát čiastkovú vadu diela v časti okno-balkón v sume 1773,30 eura, avšak žalovaný nevybavil reklamáciu v 30 dňovej lehote, preto odstúpil od zmluvy a žiadal vrátenie sumy 1773,30 eura, ktorá žaloba bola zamietnutá. Dôvodom zamietnutia boli procesné dôvody, ktoré súd vzhliadol v nedostatku žalobného petitu, v dôsledku čoho v tomto konaní nebola vec preskúmaná vecne a nebolo vo veci vykonané dokazovanie. Z tohto dôvodu súd nepovažoval predmetný rozsudok za prekážku právoplatne rozhodnutie veci, ktorá by bránila v prejednaní žaloby žalobcu v prebiehajúcom súdnom konaní.

1.3 Súd prvej inštancie poukázal na zistený skutkový stav, z ktorého vyplynulo, že žalobca a žalovaný uzatvorili ústnu zmluvu o dielo, a to na základe cenovej ponuky zo dňa 27.03.2014 č. 140118 predmetom ktorej bolo dodávka drevoalínkových okien typu CLASSIC a to jednokrídlové balkónové dvere a jednokrídlové okno, dvojkrídlové okno s pevným stĺpikom na sumu 3273,44 eura s tým, že na dodané výrobky a montáž sa poskytuje záruka 36 mesiacov. Rovnako tak bolo preukázané, že predmetné dielo bolo realizované v byte žalobcu na adrese Nábřežie mládeže, Nitra. V tomto prípade žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, keďže vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti výroby nábytkov, stavebno-stolárskej výroby a tesársko-stolárskej výroby. Vo vzťahu k postaveniu žalobcu pri uzatváraní zmluvného vzťahu žalovaný v konaní namietal, že v tomto prípade žalobca uzatváral predmetnú zmluvu ako podnikateľ Ing. Rastilav Paták CD INTER LTD, a preto ide medzi stranami sporu o obchodnoprávny vzťah. Súd v danom prípade nepovažoval zmluvný vzťah strán spor za obchodnoprávny vzťah. V konaní nebolo sporné, že žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa a žalobca je fyzickou osobou, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy o dielo nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V tomto prípade aj keď bolo preukázané, že žalobca so žalovaným komunikoval prostredníctvom pracovného mailu a platil cenu diela z podnikateľského účtu, uvedené bez ďalšieho nezakladá jeho postavenie ako podnikateľa. Poukázal na skutočnosť, že dielo sa malo vykonať v byte žalobcu ako fyzickej osobe, a uvedená objednávka a vykonanie diela nemala súvis s jeho podnikateľskou činnosťou.

1.4 V prejednávaní veci s ohľadom na predmet sporu si žalobca uplatňoval nároky titulom zodpovednosti za vady diela a to konkrétne odstrániť na drevoalínkových oknách typu CLASSIC vady uvedené v petite žaloby (špecifikované v bode 1.1). V konaní nebolo sporné, že žalobca niekoľkými listami reklamoval vady u žalovaného. Žalobca odstúpil od zmluvy o dielo podaním zo dňa 16.06.2016 v časti dodávky prác v kombinácii okno - balkón, žiadal vrátiť cenu 1773,30 eura z dôvodu že dňa 14.03.2016 uplynula 30 dňová lehota na vybavenie reklamácie. Súd argumentoval, že uvedené bez ďalšieho nezakladá účinnosť takéhoto odstúpenia. Ani prípadné nevybavenie reklamácie v zákonnej 30 dňovej lehote nezakladá automaticky vznik nároku žalobcu ako objednávateľa na vrátenie ceny z dôvodu, že je potrebné skúmať existenciu tvrdených väd diela a zároveň aj vyhodnotiť, či došlo zo strany objednávateľa k účinnému zrušeniu zmluvy. Súd prvej inštancie zdôraznil, že

dôkazné bremeno na preukázanie existencie väd diela zaťažovalo žalobcu, a teda že predmetné dielo vyhotovené žalovaným vykazuje vady, na ktoré sa vzťahuje záruka a ktoré zakladajú zodpovednosť žalovaného. Poukázal na to, že žalobca v konaní predložil odborné vyjadrenie TOUS č. 40/471/2017 zo dňa 06.10.2017 (č.l. 10-11 spisu), ktoré súd považoval za nepostačujúce a s ohľadom na nároky žalobcu uplatnené v konaní, uvedené vyjadrenie nepreukazuje, že je daná zodpovednosť žalovaného za žalobcom vytýkané vady. Z predmetného vyjadrenia vyplynulo, že žalovaný ako dodávateľ zvolil postup, ktorý bol pre neho najjednoduchší a to zvolil riešenie s postrannými rozširovacími profilmi, čím spôsobil nefunkčnosť hliníkovej kapotáže, znemožnil montáž vonkajších žalúzií a z vonkajšej strany pôsobia dané okná neesteticky, nesprávne zameral balkónové dvere a na okne vedľa balkónových dverí nevhodne osadil vonkajší parapetný plech, pričom kovanie na krídle balkónových dverí, ktoré stratilo funkčnosť nebolo predmetom vyjadrenia a ani nefunkčnosť spodného záveru nebola predmetom tohto vyjadrenia. Súd zdôraznil, že ide o vyjadrenie k vyhotoveniu a montáži okien ako takých, pričom nie je vyjadrením ku konkrétnym žalobcom v záručnej dobe uplatneným vadám, ktoré sú predmetom tohto sporu. Rovnako tak mailová komunikácia s inými spoločnosťami zaoberajúcimi sa výrobou a montážou drevohliníkových okien nepreukazujú bez ďalšieho dôvodom skutkových tvrdení žalobcu ohľadne zodpovednosti žalovaného za ním vytknuté vady a ani ich existenciu. V tomto prípade sa uvedené spoločnosti vyjadrovali len na otázky žalobcu, ktoré s ohľadom na predmet sporu nemožno považovať za relevantné. Vo vzťahu k námietkam k certifikátom a osvedčeniam, ktoré podľa žalobcu neboli správne, súd dodal, že nie je oprávnený na posúdenie toho, či žalovaným predložené certifikáty spĺňajú požiadavky pre dielo dané žalovaným žalobcovi, ako ani na posúdenie prípadnej nesúladnosti v osvedčeniach žalovaného.

1.5 S ohľadom na meritum sporu podľa názoru súdu bolo na žalobcovi dôkazné bremeno aby preukázal, že dielo vykonané žalovaným má vady, ktoré žalobca reklamoval, a že v ich prípade je daná zodpovednosť žalovaného ako zhotoviteľa, následkom čoho by žalobcovi prináležali nároky vyplývajúce zo zodpovednosti za vady diela. Rovnako tak v prípade, ak by žalobca v konaní preukázal existenciu väd diela vo vzťahu ktorým by bola daná zodpovednosť žalovaného ako zhotoviteľa, bolo potrebné vykonaným dokazovaním ustáliť, či v prípade preukázaných väd, za ktoré zodpovedá zhotoviteľ, ide o vady, ktoré sú odstrániteľné alebo ktoré nemožno odstrániť, pretože jednotlivé práva vyplývajúce zo zodpovednosti za vady závisia od toho, či ide o vady ktoré robia dielo neupotrebitelným, t.z. ak nemožno vadu odstrániť a ak nemožno pre ňu vec užívať dohodnutým spôsobom a riadne, od ktorých treba odlíšiť vadu odstrániteľnú, ktorú možno opravou odstrániť a plnenie sa tak stáva bezvadným. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nebola jednoznačne preukázaná existencia väd diela dodaného žalovaným, ako ani nebolo preukázané, že v prípade namietaných väd žalobcom je daná zodpovednosť žalovaného, ktorý podľa tvrdenia žalobcu spôsobil namietané vady diela neodbornou montážou a súčasne tým, že dodal necertifikované výrobky, ktoré nemal vyskúšané.

1.6 Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalovaný v súvislosti s reklamačným konaním dal vyhotoviť znalecký posudok č. 4/2017 zo dňa 27.04.2017, vypracovaný znalcom Ing. Solčanským, ktorý súd hodnotil v spore ako listinný dôkaz, a s ohľadom na námietky žalobcu, že nespĺňa náležitosti v zmysle zákona o znalcoch č. 382/2004 Z.z., súd konštatoval, že tento spĺňa všetky náležitosti v zmysle § 17 uvedeného zákona, ktorý upravoval náležitosti znaleckého posudku vrátane znaleckej doložky. Povinnosť uvedenia znaleckej doložky o vedome nepravdivom znaleckom posudku bola zavedená s účinnosťou od 01.07.2018. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že znalec nebol oprávnený na vypracovanie znaleckého posudku, súd poukázal na odpoveď Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že znalec Ing. Juraj Solčanský bol ku dňu 27.04.2017 oprávnený na výkon znaleckej činnosti. Súd dodal, že znalecký posudok Ing. Solčanského spĺňa všetky náležitosti v tom čase účinného zákona, nebol predkladaný ako súkromný znalecký posudok v zmysle CSP, ale ako listinný dôkaz. Poukázal na závery znaleckého posudku č. 4/2017, z ktorých vyplynulo, že boli zistené mechanické poškodenia: poškodený horný záves dverí v ktorých chýba vodiaci pásik, ohnutý spodný záves dverí, vylúpané drevo na ráme dverí spôsobené uvoľneným ramenom nožnicového závesu, vytrhnutá vodiaca páska horizontálnych žalúzií, ktoré vady vznikli mechanickým poškodením pri manipulácii s krídlom dverí, náraz vodiaceho kolíku horných nožníc na koniec vodiacej drážky spôsobil jeho poškodenie a vypadnutie, pri následnom vyklopení krídla došlo k ohnutiu spodného závesu dverí, ďalšou manipuláciou s poškodeným závesom uvoľnené rameno nožnicového závesu poškodilo drevo na ráme dverí s tým, že výrobca nie je za vzniknuté vady zodpovedný, ide o mechanické poškodenie, ku ktorému došlo z dôvodu otvorenia krídla dverí za medznú polohu s tým, že oprava dverí je možná výmenou poškodených častí kovania,

oprava žalúzií je možná bez potreby výmeny jej prvkov a oprava poškodeného dreva je tiež možná. Žalobca namietal neobjektívnosť a nezávislosť a kvalitu tohto znaleckého posudku pre známosť znalca s konateľom žalovaného, t.z. pre zaujatosť znalca. Súd prvej inštancie však hodnotil predmetný znalecký posudok ako listinný dôkaz a nie ako znalecký posudok. Poukázal na výpoveď znalca, ktorý potvrdil, že pozná konateľa žalovaného z predchádzajúceho zamestnania, kde spolu pracovali. Len samotná skutočnosť, že sa konateľ žalovaného a súdny znalec poznajú z predchádzajúceho zamestnania, podľa názoru súdu nezakladajú dôvodnosť o zaujatosti znalca. Znalec sa vyjadril, že pri vypracovaní znaleckého posudku vždy postupuje objektívne, pri vedomosti o zodpovednosti za vedome nepravdivý znalecký posudok, resp. znalecký úkon, pričom aj pri vypracovaní tohto znaleckého posudku konal na základe vlastných zistení a vec posudzoval objektívne. Súd prvej inštancie tak nemal za preukázané také skutočnosti, ktoré by zakladali dôvodné pochybnosti o nezávislosti a objektívnosti vyhotoveného znaleckého posudku.

1.7 Podľa názoru súdu žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný realizoval výrobu predmetných drevohliníkových okien v rozpore so stanoveným technickým a technologickým postupom a jeho skutkové tvrdenie, že k poškodeniu kovania na dverách muselo dôjsť z dôvodu poddimenzovaniu kovania, nebola v konaní ničím preukázaná a taktiež nebolo preukázané, že tieto skutočnosti uvádzané žalobcom boli príčinou vzniku väd namietaných v rámci reklamácii, ktorých odstránenia sa v konaní domáha. Žalobca už v podanej žalobe navrhol v konaní ustanoviť znalca vzhľadom na rozdielnosť záverov odborného vyjadrenia Technického ústavu skúšobného a znalca Ing. Solčanského, a to na posúdenie dôvodnosti a oprávnenosti reklamovaných väd dodaných okien a na posúdenie, či ide o vady odstrániteľné alebo neodstrániteľné. V danom prípade sa súd stotožnil s tým, že na posúdenie predmetných otázok, týkajúcich sa existencie väd a ich príčiny vzniku, ako aj na posúdenie toho, či v prípade reklamovaných väd ide o vady odstrániteľné alebo neodstrániteľné, je potrebné vykonať znalecké dokazovanie, pretože uvedené otázky sú otázkami odbornými, ktoré si vyžadujú odborné znalosti, pričom len žalobcom doložené odborné vyjadrenie súd posúdil ako nepostačujúce. Poukázal na to, že žalobca v priebehu celého konania deklaroval, že uhradí preddavky na znalecké dokazovanie, uznesením súdu zo dňa 19.12.2019 sp.zn. 7C/6/2018-548 bol vyzvaný na ich úhradu, k čomu nedošlo zo strany žalobcu a to ani v dodatočnej lehote poskytnutej súdom v podaní zo dňa 31.01.2020 (č.l. 594 spisu), preto súd s poukazom na ust. § 253 ods. 3 CSP znalecké dokazovanie nevykonal a návrh na doplnenie dokazovania znaleckým dokazovaním zamietol. Za daného skutkového stavu súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a ani bremeno tvrdenia. V konaní nebolo ani ustálené, či v prípade reklamovaných väd dodaných okien ide o vady odstrániteľné alebo neodstrániteľné, na základe čoho mal súd posúdiť či a aké nároky by prináležali žalobcovi v súvislosti s tou ktorou reklamovanou vadou diela. V tomto smere výpoveď svedkyne PhDr. Z. S. považoval súd prvej inštancie za nedostatočnú z hľadiska unesenia dôkazného bremena žalobcu v spore. Pokiaľ išlo o návrh na výsluch svedkyne J.. B. H., na pojednávaní dňa 05.06.2019 žalobca uviedol, že netrvá na jej výsluchu, preto súd tento návrh na vykonanie dokazovania nevykonal a tento zamietol. Návrh na výsluch svedka J.. V. M. súd ako nedôvodný a nevhodný zamietol, keďže skutočnosti, ktoré mali byť podľa žalobcu jeho výsluchom preukázané, neboli s ohľadom na predmet sporu relevantné a rozhodujúce. Pre vyššie uvedené dôvody súd žalobu ako nedôvodnú pre neunesenie dôkazného bremena žalobcu v spore v celom rozsahu zamietol. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.1 Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na nové konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie. Namietal, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, keď nevykonal všetky navrhované dôkazy, a to výsluch svedka - zamestnanca TSÚS pána J.. V. M., ktorý bol navrhovaný 23. 06. 2020 priamo na pojednávaní a zároveň aj výsluch riaditeľa pobočky TSÚS pána J.. R. R., ktorý bol navrhnutý písomne žalobcom aj napriek tomu, že návrhu žalovaného na výsluch znalca Ing. Juraja Solčanského vyhovel. Práve navrhované výsluchy svedkov, ktorí boli osobne na obhliadke okien, podľa názoru žalobcu boli spôsobilé nahradiť vykonanie znaleckého dokazovania a zároveň mohli hodnoverne preukázať existenciu väd diela, spôsob ich vzniku ako aj skutočnosti, že išlo o necertifikované výrobky. K nevykonanej úhrade preddavkov za znalecké dokazovanie vo výške 1400 Eur uviedol, že s prihliadnutím na hodnotu predmetu sporu (3000 Eur), o ktorú sa strany sporia by išlo o nevhodné vykonané dôkazné prostriedok, a to z dôvodu, že by dosahoval skoro polovicu hodnoty žalovanej sumy. Zdôraznil, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní prihliadal na znalecký posudok pána Ing. Juraja Solčanského ako na listinný dôkaz aj napriek tomu, že v priebehu pojednávania bola spochybnená objektívnosť a nezávislosť znalca, ktorý uviedol, že sa so

žalovaným osobne pozná a spolupracuje s ním. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazný prostriedok výsluch zamestnancov TSÚS (J.. V. M. a J.. R. R.) bez toho, aby v odôvodnení rozsudku svoj postup dostatočne vysvetlil a zároveň sa nevysporiadal ani s výpoveďou svedkyne PhDr. Z. S., pri ktorom iba sucho konštatoval, že ho považoval za nedostatočný.

2.2 Žalobca poukázal na ust. § 220 ods. 2 CSP, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 6Cdo/259/2010 zo dňa 26.01.2011 dôvodiac, že v uvedenom konaní došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, pretože súd prvej inštancie nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom, hoci mohol mať pre rozhodnutie podstatný význam, resp. pri rozhodovaní o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná, nerešpektoval princíp „rovnosti zbraní“. Tým, že súd prvej inštancie odmietol vykonať v konaní navrhované dôkazy (výsluchy svedkov) na zistenie rozhodujúcej skutočnosti, a to skutočnú výšku škody, jednoznačne zasiahol i v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky do práva na spravodlivý proces a do práva na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Až po vykonaní tohto dôkazu, môže súd v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov hodnotiť vykonané dôkazy jednotlivito a vo vzájomnej súvislosti.

2.3. V ďalšom podaní (odvolaní) podanom v priebehu plynutia odvolacej lehoty žalobca poukázal na to, že pracovníkov J.. M. a p. riaditeľa pobočky v N. J.. R. akreditovanú a notifikovanú osobu, žiadal svojím mailovým podaním vypočuť na súdnom pojednávaní, avšak táto možnosť mu bola zamietnutá. Obaja pracovníci boli na ohliadke výrobkov vyrobených a osadených žalovaným v jeho byte. Všetky písomne reklamované vady, okrem poruchy kovania sú výrobné vady, ktoré p. V. ml. hneď aj ústne reklamoval. K ich odstráneniu nedošlo. Sumu 1400 eur za nové znalecké dokazovanie považoval za nehospodárnu vzhľadom na hodnotu sporu. Navrhol, aby náhodný znalec bol predvolaný na súdne pojednávanie a vyjadril sa k poruchám na základe dodanej obrazovej dokumentácie, prípadne urobil samotnú ohliadku okien v jeho byte.

3. Žalovaný k odvolaniu žalobcu vo svojom vyjadrení uviedol, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré nevykonal výsluchy navrhovaných svedkov. Kým v prípade Ing. B. H. žalobca netrval na jej výsluchu, súd správne konštatoval nedôvodnosť a nehospodárnosť vykonania ďalších výsluchov. Poukázal na to, že z dôvodu nevykonania znaleckého dokazovania, súd mal za to, že v konaní nebolo ustálené, či v prípade reklamovaných väd dodaných okien ide o vady odstrániteľné alebo neodstrániteľné a na základe čoho bolo možné posúdiť či a aké nároky by prináležali žalobcovi v súvislosti s jednotlivými reklamovanými vadami diela. Opätovné poukazovanie žalobcu na zaujatosť znalca Ing. Solčanského považoval za neopodstatnenú. Bol toho názoru, že žalobcom požadované predloženie nových skutočností je len účelové, nakoľko všetky potrebné dokumenty už súdu predložil a všetky certifikáty, osvedčenia sú stále platné na celom území Európskej únie. Dodal, že žalobca len recykluje svoje predošlé vyjadrenia a doposiaľ žiadne zo svojich údajne pravdivých tvrdení nepreukázal. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu právo na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd rozhodujúci o odvolaní podanom žalobcom, preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vec po právnej stránke správne posúdil a jeho

závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Predmetom žaloby po jej doplnení bolo, aby v závislosti od výsledku znaleckého dokazovania, ak ide o vady neodstrániteľné, uložil súd žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 3000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 01.07.2016 do zaplatenia, oproti povinnosti žalobcu vrátiť žalovanému drevohliníkové okná typu CLASSIC (jednokrídlové balkónové dvere a jednokrídlové okno, dvojkrídlové okno s pevným stĺpikom), a ak sa bude jednať o vady odstrániteľné žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť bezplatne odstrániť špecifikované vady diela. Žalobca v konaní predložil okrem iných listinných dôkazov aj odborné vyjadrenie TSÚS zo dňa 6.10.2017 a žalovaný predložil znalecký posudok pána Ing. Juraja Solčanského č. 4/2017. Žalobca v priebehu konania a v podstate už v samotnom žalobnom petite uvádzal potrebu vykonania znaleckého dokazovania za účelom zistenia, či ide o vady odstrániteľné alebo neodstrániteľné, od ktorej skutočnosti závisel aj jeho žalobný nárok. Z vykonaného dokazovania je pritom zrejmé, že žalovaný neuznal žiadnu z žalobcom reklamovaných väd a rovnako namietal ním predložené odborné vyjadrenie TSÚS. Žalobca naopak neuznával žalovaným predložený znalecký posudok Ing. Juraja Solčanského č. 4/2017. Súd prvej inštancie preto správne v konaní konštatoval, že na preukázanie žalobcových nárokov je nevyhnutné vykonať znalecké dokazovanie, čo v konečnom dôsledku navrhoval aj žalobca. Keďže v priebehu konania žalobca nezaplatil preddavok na znalecké dokazovanie, k jeho vykonaniu nedošlo.

9. Odvolací súd sa zhodol s konštatovaním súdu prvej inštancie, že odborné vyjadrenie TOUS riešilo iba čiastkové otázky týkajúce sa uplatnených väd. Vyjadril sa predovšetkým k nefunkčnosti hliníkového obloženia na exteriérovej časti okna, k nevhodnému osadeniu vonkajšieho parapetného plechu na okne, pričom bol zistený aj nefunkčný spodný záves balkónových dverí, tento však nebol predmetom vyjadrenia. Ďalšie žalobcom vytykané vady týkajúce sa vnútorných žalúzií, uvoľnenia balkónových dverí z pántu, izolácie spodnej časti balkónových dverí diela, nedoliehanie balkónových dverí, neboli predmetom tohto odborného vyjadrenia. Jednou z hlavných väd, a to reklamáciou balkónových dverí, ktoré v dôsledku poškodenia horného pántu vypadávajú do priestoru kuchyne, ako aj pretrhnutím pásky vnútorných žalúzií sa zaoberal vyššie spomenutý ZP Ing. Solčanského, ktorý konštatoval mechanické poškodenie z dôvodu otvorenia za medznú plochu a za ktorú vadu nenesie zodpovednosť výrobca. Žalobca jednoznačne nesúhlasil so ZP Ing. Solčanského, aj preto v konaní navrhoval vykonať nové znalecké dokazovanie. Z uvedeného je zrejmé, že ani odborné vyjadrenie predložené žalobcom, ale ani znalecký posudok predložený žalovaným neriešil komplexne všetky žalobcom vytykané vady, preto súd prvej inštancie nemal vyriešenú ani otázku, či ide o vady odstrániteľné alebo neodstrániteľné. Aj keď z odborného vyjadrenia TOUS by sa mohlo javiť, že ide o vady odstrániteľné, toto vyjadrenie však neriešilo všetky žalobcom uplatnené vady, a preto ho nemožno považovať za komplexné, teda také, ktoré by dalo odpoveď na otázku, či za všetky vytykané vady nesie zodpovednosť práve žalovaný. Práve s ohľadom na znalecký posudok Ing. Solčanského vyvstala pochybnosť o zodpovednosti žalovaného pri dvoch uplatnených vadách, ktoré boli predmetom znaleckého posúdenia. Bolo potom na žalobcovi, aby v konaní preukázal svoje skutkové tvrdenia, teda zodpovednosť žalovaného za uplatnené vady diela. Odvolaciu námietku týkajúcu sa spochybnenia nezaujatosti znalca Ing. Solčanského riešil aj súd prvej inštancie a podrobne sa s ňou vysporiadal v bode 26 (strana 33) odôvodnenia rozsudku. Odvolací súd sa s týmto zdôvodnením plne stotožnil a poukazuje naň bez opakovania rovnakých dôvodov.

10. Zásadnou odvolacou námietkou žalobcu bola skutočnosť, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dokazovanie výsluchom svedka - zamestnanca TSÚS pána J.. V. M. (navrhnutý dňa 23. 06. 2020 na pojednávaní) alebo výsluch riaditeľa danej pobočky TSÚS J.. R. R.. Podľa názoru žalobcu výsluchy uvedených svedkov boli spôsobilé nahradiť vykonanie znaleckého dokazovania a zároveň mohli hodnoverne preukázať existenciu väd diela, spôsob ich vzniku ako aj skutočnosti, že išlo o necertifikované výrobky. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že pojednávanie zo dňa 17.12.2019 bolo odročené na neurčito s tým, že do konania bude ustanovený znalec po zaplatení preddavkov spojených so znaleckým dokazovaním. Na ďalšom pojednávaní dňa 4.6.2020 súd strany oboznámil, že žalobca nezložil preddavok na znalecké dokazovanie a odročil pojednávanie na 23.6.2020. Dňa 22.6.2020 súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom okrem iného navrhol predvolať ako svedka aj niektorého pracovníka TSÚS (J.. M. alebo J.. R.), ktorí vypracovávali odborné posúdenie a ktorí sú kompetentní ozrejmiť kompletnú certifikáciu a popísať zistené vady na diele. Následne na pojednávaní dňa 23.6.2020 právny zástupca žalobcu navrhol výsluch svedka J.. V. M., pričom uviedol, že menovaný svedok sa má vyjadriť k certifikátom a dokladom, ktorými má disponovať dodávateľ okien. Ako bolo uvedené vyššie,

súd prvej inštancie tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol. Povinnosťou strany je vždy uviesť za akým účelom má vypovedať ten ktorý svedok. Odvolací súd sa v tomto smere plne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že preukazovanie certifikátov či iných písomných dokladov od dodávateľa okien (žalovaného) nebolo predmetom sporu, pretože podstatným bolo vyriešenie otázky, či žalovaný ako dodávateľ diela zodpovedá za vady diela uvedené v žalobe. V prípade, že by mal uvedený svedok hodnotiť vady diela, je otázne, či by bol takýto dôkaz postačujúci a rovnako, či by bol pripustený zo strany súdu prvej inštancie z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania.

11. Podľa § 153 ods. 1,2 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

12. Z vyššie uvedeného pritom vyplýva, že strana žalobcu sa neriadila ust. § 153 CSP, keď napriek tomu, že vedela, že znalecké dokazovanie vykonané nebude (pre neuhradenie preddavku), nenavrhol vykonanie dokazovania výsluchom svedkov s riadnym odôvodnením ich výsluchu včas, ale až na pojednávaní (resp. v písomnom podaní deň pred pojednávaním), ktoré sa konalo po 6 mesiacoch od odročenia pojednávania na neurčito. Takéto konanie zo strany žalobcu považoval aj odvolací súd za účelové a nevhodné. Navyše je potrebné dodať v súlade s názorom súdu prvej inštancie, že vykonanie výsluchu menovaného svedka nepovažoval za dôvodné, pretože už aj zo samotného odborného vyjadrenia TSÚS vyplynulo, že minimálne zistený nefunkčný spodný záves balkónových dverí nebol predmetom vyjadrenia a rovnako aj poškodenie horizontálnych žalúzií. Vzhľadom k uvedenému sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom hoci mohol mať pre rozhodnutie podstatný význam, a preto v uvedenom konaní došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom. Odvolací súd uvádza, že pod porušením práva na spravodlivý proces je potrebné rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae, teda odmietnutia spravodlivosti (obdobne napr. uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/141/2017 z 30. 08. 2018). Právo na spravodlivý proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Odvolací súd uvádza, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje správne skutkové zistenia, právne normy aplikované súdom prvej inštancie a právne posúdenie, pre ktoré nemožno konštatovať žalobcom namietanú nepreskúmateľnosť rozsudku.

13. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

15. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).